

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 31255

гр. София, 06.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
закрито заседание на 06.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

като разгледа дело номер **527** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на директора на Агенция „Митници“, чрез процесуален представител Е. Е.-Р., за изменение на решение № 25882/26.06.2026 г. по адм. д. № 527/2026 г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските. В молбата се твърди, че присъденото в полза на жалбоподателя „Милки Груп Био“ ЕАД адвокатско възнаграждение в размер на 1 865,56 евро е прекомерно и непропорционално на действително положения от процесуалния представител труд, като съдът не съобразил направеното своевременно подробно мотивирано възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК и решението на Съда на Европейския съюз от 25.01.2024 г. по дело С-438/22. Молителят иска намаляване на присъденото възнаграждение до размер, съответстващ на действително положения труд и ниската фактическа и правна сложност на делото.

Насрещната страна – „Милки Груп Био“ ЕАД, не изразява становище

Молбата е подадена в срока по чл. 176а, ал. 1 АПК, от легитимирана страна, поради което е допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна.

С решението си съдът е уважил жалбата на дружеството и е присъдил разноси в претендирания размер, при направено подробно възражение за прекомерност от насрещната страна. Изложил е съображения, че възнаграждението за адвокат се претендира в размер близък до предвидения в наредба № 1/2004 г. на ВАДС.

Съдебното производство е образувано по подробна и обстойно мотивирана жалба на „Милки Груп Био“ ЕАД срещу решение № Р-569/32-400246/22.12.2025 г. на директора на Агенция „Митници“ и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки № 98/02.12.2025 г.

Жалбата съдържа конкретни фактически твърдения и обособена правна аргументация по всяко от заявените отменителни основания. В хода на производството са отстранявани констатирани нередовности на жалбата по указания на съда, изпълнени в срок от процесуалния представител на

жалбоподателя. По делото е представена писмена защита, както и писмени доказателства, включително заверен от регистриран одитор годишен финансов отчет за 2024 г., въз основа на който съдът е формирал част от решаващите си изводи по съществото на спора. Мотивите на решението по същество в значителна степен съвпадат с фактическите твърдения и правните доводи, изложени в жалбата, което сочи на съществен принос на процесуалния представител на жалбоподателя за формиране на изхода на спора.

Съгласно чл. 78, ал. 5 от ГПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

Нормата е диспозитивна, а съдът не е обвързан механично нито от минималните размери по Наредба № 1/2004, нито от простото им формално непревишаване (решение на Съда на Европейския съюз от 25.01.2024 г. по дело C-438/22). Тази преценка не може обаче, при направено възражение, да доведе до автоматично намаляване на възнаграждението, когато обективните показатели по делото – процесуална активност на пълномощника, изразяваща се в изготвяне на подробна жалба, отстраняване на нередовности, представяне на писмена защита и доказателства, както и релевантност между доводите в жалбата и установеното от съда - сочат на съответстващата на възнаграждението работа. Тоест установява се реално и качествено положен труд, съответстващ на претендираното възнаграждение (вж. определение № 10069 от 21.10.2025 г. на ВАС по адм. д. № 8940/2025 г., V о.). Именно интензитетът на процесуалното участие и действителният принос на пълномощника за изясняване на делото от фактическа и правна страна, а не формалното съответствие с минималните размери по Наредба № 1, съставляват критерия по чл. 78, ал. 5 ГПК за преценка на съразмерността на претендираното възнаграждение.

Съгл. изменената разпоредба на чл. 78, ал. 5 от ГПК и изменението на чл. 36 от Закона за адвокатурата, при определяне на възнаграждението съдът държи сметка не само за фактическата и правна сложност на спора, но и засегнатия интерес; условията, при които е възложена и предоставена правната защита и съдействието, включително времето за извършването и спешността на извършването им, както и квалификацията, опита и специализацията на адвоката. Всички тези обстоятелства са отчетени при определяне на присъденото с решението възнаграждение.

Наведените в молбата доводи за прекомерност не намират опора в конкретните данни по делото и не разколебават извода за съответствие между претендираното и действително положения труд.

По изложените съображения молбата за изменение на решението в частта за разноските следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на директора на Агенция „Митници“ за изменение на решение № 25882/26.06.2026 г., постановено по адм. д. № 527/2026 г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските.

Определението не подлежи на обжалване

